

SIKA JAPONSKÝ

(*Cervus nippon nippon*)

Taxonomie

Říše: živočichové (*Animalia*)
Kmen: strunatci (*Chordata*)
Třída: savci (*Mammalia*)
Řád: sudokopytníci (*Cetartiodactyla*)
Čeleď: jelenovití (*Cervidae*)
Rod: jelen (*Cervus*)
Druh: sika (*Cervus nippon*)
Poddruh: sika japonský
(*Cervus nippon nippon*)

V ČR druh **NEPŮVODNÍ**

Stupeň ohrožení jelena siky

- dle IUCN: celosvětově málo dotčený druh (Least Concern - LC)
 - současný populační trend: stoupající

Ohrožující faktory

Počty jelena siky jsou snižovány lovem, ztrátou habitatu a křížením s jinými druhy jelenovitých.

Legislativa

- dle Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se jedná o druh, který je možné obhospodařovat lovem
- dle Vyhlášky č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu je možné jelena a laň lovit od 1. srpna do 15. ledna a koloucha od 1. srpna do 31. března (pokud byla zřízena obora a byly pro ně v daném roce určeny minimální a normované stavy, pak je možné je lovit celoročně)

Popis

Velmi plachá zvěř, dosahuje menších hmotností než jelen evropský (kolem 80 kg), v kohoutku měří do 120 cm. Letní srst je zbarvena kaštanově hnědě s bílými skvrnami, na hřbetu se táhne černý pás, který končí u ocasu bílým obřítkem. Zimní srst je šedohnědá. Parohy jsou poměrně malé, mají maximálně 8 výsad.

Rozšíření

Jelen sika japonský pochází z východní Asie. Na území ČR se jedná o nepůvodní zvěř, která se šíří po celém území. V minulosti (ve 30. letech 20. století) došlo k úniku několika jedinců ze zrušené obory do volné přírody, v 50. letech se počet jedinců zvýšil natolik, že začal být problémem.

Biotop

Zalesněné oblasti s hustým podrostem, především listnaté a smíšené lesy od nížin po hory. V chovu v zajetí je velmi přizpůsobivý.

Ekologie

Samci žijí většinou samotářsky a na podzim, v době říje, bojují o samice. V zimním období lze spatřit i skupiny několika různě starých jelenů. Laně žijí v malých rodinných skupinách s mláďaty, pouze v zimě se siky shlukují do větších tlup, které mohou čítat i desítky kusů. Během dne jsou ukryti v houštinách a za soumraku vycházejí za pastvou na louky a pole.

Potrava

Jejich potravou jsou nejčastěji listy, větve i plody stromů a keřů, byliny a houby. Jídelníček si zpestrňují i polními plodinami a ovocem.

